

FINNAIR – TIEDONANTO KORVAUSVASTUUN RAJOITUKSISTA

Vastuunrajaus:

Tämä on asetuksen (EY) N:o 889/2002 edellyttämä tiedonanto. Sitä ei voi käyttää perusteena korvausvaatimuksille eikä sen perusteella voida tulkita mainitun asetuksen tai Montrealin sopimuksen säännöksiä eikä se ole osa lentoyhtiön ja matkustajan välistä sopimusta. Lentoyhtiö ei vastaa tämän tiedonannon sisällön oikeellisuudesta.

HUOM. Asetuksen (EY) N:o 889/2002 vaatima ilmoitus esittää Montrealin sopimuksen ja asetuksen sisällön epätarkasti. Ilmoituksen mukaan lentoyhtiö ei voi riitauttaa enintään 128 821 erityisen nosto-oikeuden suuruisia korvausvaatimusta. Montrealin sopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 889/2002 mukaan tilanne on kuitenkin seuraava: lentoliikenteen harjoittaja on vastuussa matkustajan kuolemasta tai ruumiinvammasta aiheutuneesta vahingosta ainoastaan sillä edellytyksellä, että kuoleman tai vamman aiheuttanut onnettomuus tapahtui ilma-aluksessa tai ilma-alukseen nousemisen tai siitä poistumisen yhteydessä. Lentoliikenteen harjoittaja ei voi sulkea pois tai rajoittaa vastuutaan matkustajan kuolemasta tai ruumiinvammasta aiheutuneesta vahingosta siltä osin kuin korvauksen määrä ei ylitä 128 821 erityisnosto-oikeutta, paitsi jos vahingon kärsinyt on myötävaikuttanut vahinkoon. Lisäksi tulee huomata, että Montrealin sopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 889/2002 mukaan lentoliikenteen harjoittajan vastuu matkatavaran viivästyisestä, tuhoutumisesta, katoamisesta ja vahingoittumisesta on yhteensä enintään 1 288 erityisnosto-oikeutta. Ilmoituksen toteamus, jonka mukaan sopimuksen tehneen lentoyhtiön nimi tai koodi näkyy lentolipusta, ei sekään päde kaikissa tilanteissa.

Tiettyihin lentoihin saatetaan soveltaa Varsovan sopimusta, jonka mukaiset vastuurajat ovat tavallisesti alemmat kuin Montrealin sopimuksen vastuurajat. Lisätietoja saa Finnairilta. Jos ilmakuljetus sisältää muiden lentoyhtiöiden kuin Finnairin suorittamia lentoja, matkustajan tulee erikseen tiedustella kyseisiltä lentoyhtiöiltä niiden soveltamia korvausvastuun rajoituksia.

Lentoliikenteen harjoittajan korvausvastuu matkustajien ja heidän matkatavaroidensa osalta

Tämä tiedote sisältää yhteenvedon yhteisön lainsäädännössä ja Montrealin yleissopimuksessa edellytettävistä yhteisön lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuuta koskevista säännöistä.

Korvaus kuolemantapauksissa ja loukkaantumisen yhteydessä

Matkustajan kuolemantapauksen ja loukkaantumisen osalta korvausvastuuta ei ole rahanmääräisesti rajoitettu. Enintään 128 821 erityisen nosto-oikeuden suuruisen (noin 160 000 euroa) vahingon osalta lentoliikenteen harjoittaja ei voi riitauttaa korvausvaatimusta. Tätä määrää suuremmissa vahingoissa lentoliikenteen harjoittaja voi puolustautua vaatimusta vastaan näyttämällä, ettei se ole toiminut huolimattomasti tai muutoin moitittavasti.

Ennakkomaksut

Jos matkustaja kuolee tai loukkaantuu, lentoliikenteen harjoittajan on suoritettava ennakkomaksu välittömistä taloudellisista tarpeista huolehtimiseksi 15 päivän kuluessa siitä, kun korvaukseen oikeutettu henkilö on yksilöity. Kuolemantapauksessa tämän ennakkomaksun on oltava vähintään 16 000 erityistä nosto-oikeutta (noin 20 000 euroa).

Matkustajalle viivästyksestä aiheutuvat vahingot

Matkustajan viivästyessä lentoliikenteen harjoittaja on korvausvastuussa, paitsi jos tämä on ryhtynyt kaikkiin kohtuudella edellytettäviin toimiin viivästymisen välttämiseksi tai jos tällaisia toimia ei ollut mahdollista toteuttaa. Matkustajan viivästymisen aiheuttamien vahinkojen osalta korvausvastuu rajoitetaan 5 346 erityiseen nosto-oikeuteen (noin 6 600 euroa).

Matkatavaroiden viivästyisestä aiheutuneet vahingot

Matkatavaroiden viivästyessä lentoliikenteen harjoittaja on korvausvastuussa, paitsi jos tämä on ryhtynyt kaikkiin kohtuudella edellytettäviin toimiin viivästymisen välttämiseksi tai jos tällaisia toimia ei ollut mahdollista toteuttaa. Matkatavaroiden viivästymisen aiheuttamien vahinkojen osalta korvausvastuu rajoitetaan 1 288 erityiseen nosto-oikeuteen (noin 1 600 euroa).

Matkatavaroiden tuhoutuminen, katoaminen tai vahingoittuminen

Matkatavaroiden tuhoutumisesta, katoamisesta tai vahingoittumisesta johtuvan vahingon osalta lentoliikenteen harjoittajan korvausvastuu on enintään 1 288 erityistä nosto-oikeutta (noin 1 600 euroa). Lentoliikenteen harjoittajalla on kirjatun matkatavaran osalta huolimattomuudesta riippumaton korvausvastuu, paitsi jos vahinko aiheutuu matkatavaran viallisuudesta. Käsimatkatavaran osalta lentoliikenteen harjoittaja on korvausvelvollinen vain itse aiheuttamistaan vahingoista.

Korkeammat korvausvastuun rajat matkatavaroiden osalta

Ellei matkatavaroita ole vakuutettu niiden täydestä arvosta, matkustaja voi sopia korkeammista korvausvastuun rajoista tekemällä viimeistään lähtöselvityksessä erityisen ilmoituksen ja suorittamalla lisämaksun.

Matkatavaroita koskevat valitukset

Jos matkatavara on vahingoittunut, viivästynyt, kadonnut tai tuhoutunut, matkustajan on tehtävä kirjallinen muistutus lentoliikenteen harjoittajalle mahdollisimman pian. Jos kirjattu matkatavara on vahingoittunut, matkustajan on tehtävä kirjallinen muistutus seitsemän päivän kuluessa, ja matkatavaran viivästymisen yhteydessä 21 päivän kuluessa siitä, kun matkatavara on toimitettu hänelle.

Sopimuksen tehneen lentoliikenteen harjoittajan ja lennon tosiasiallisesti liikennöineen lentoliikenteen harjoittajan korvausvastuu

Jos lennon tosiasiallisesti liikennöivä lentoliikenteen harjoittaja ei ole sama kuin sopimuksen tehnyt lentoliikenteen harjoittaja, matkustajalla on oikeus lähettää vahinkoihin liittyvä muistutus kummalle tahansa tai nostaa korvauskanne kumpaa tahansa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan. Jos lentoliikenteen harjoittajan nimi tai koodi on ilmoitettu matkalipussa, se on sopimuksen tehnyt yhtiö.

Vaatimuksia koskeva määräaika

Mahdolliset vahingonkorvausta koskevat kanteet on pantava vireille kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona ilma-alus saapui tai sen oli määrä saapua määränpäähänsä.

Tämän tiedotteen tietojen perusta

Edellä esitetyt säännöt perustuvat 28 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn Montrealin yleissopimukseen, joka pannaan täytäntöön yhteisössä asetuksella (EY) N:o 2027/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 889/2002, ja jäsenvaltioiden kansallisella lainsäädännöllä.